واشنگتن به رویکرد جدیدی درقبال رئیس بداهه‌نواز ترکیه نیاز دارد

اردوغان بازمانده

سجاد عطازاده
مترجم

هنری جی بارکی، استاد روابط بین‌الملل در دانشگاه لیهای پنسیلوانیا آمریکا، در مقاله «اردوغان بازمانده؛ واشنگتن به رویکرد جدیدی درقبال رئیس بداهه‌نواز ترکیه نیاز دارد» که در شماره آخر نشریه فارن افرز منتشر شده، معتقد است که رویکرد آمریکا درقبال ترکیه اشتباه است و باید تغییر کند. این اثر به‌نوعی نماینده نظرات قشر سکولار ترکیه به‌شمار می‌رود و باسوگیری و تایید مواضع آمریکا نوشته شده است اما بررسی سیر آثار منتشره در رسانه‌های غربی، ازجمله مقاله حاضر، حاکی از شدت گرفتن اختلافات بین ترکیه و ایالات‌متحده است؛ کارشناسان غربی معتقدند که ترکیه از جبهه غرب خارج شده است و دیگر در محور آمریکا تعریف نمی‌شود.

* * *

در ماه جولای و درخلال نشست سالانه ناتو در ویلنیوس، رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه به‌طور غیرمنتظره‌ای به درخواست سوئد برای پیوستن به این ائتلاف چراغ سبز نشان داد. این حرکت باعث برانگیختن میزان زیادی از سرور و ستایش نسبت به اردوغان شد که معمولا کمتر رهبری در یک نشست آن را تجربه می‌کند. جو بایدن رئیس‌جمهور ایالات‌متحده «شجاعت، رهبری و دیپلماسی اردوغان» را تحسین کرد و ینس استولتنبرگ دبیرکل ناتو طی سخنانی اظهار داشت: «این یک روز تاریخی است.» ویلنیوس یک انقطاع کوتاه در الگوی اصطکاک دلسردکننده بین ترکیه و غرب و به‌ویژه بین ترکیه و ایالات‌متحده بود. شراکت ایالات‌متحده و ترکیه به‌نظر می‌رسد اکنون بحث‌برانگیزترین رابطه در داخل ائتلاف ناتو است. تلاش اردوغان برای جلوگیری از الحاق سوئد هم تا حدی انتقام‌جویی علیه واشنگتن پس از مجازات ترکیه برای خرید سامانه دفاع هوایی از روسیه بود. این اختلاف پنج‌ساله به یکی از شدیدترین درگیری‌ها در تاریخ روابط آمریکا و ترکیه تبدیل شده است که بی‌اعتمادی بین آنها را تشدید کرده و سبب شده است تا دوطرف اتهاماتی را علیه یکدیگر روانه کنند. ترکیه تحت فشار مشکلات داخلی خود ازجمله تورم فزاینده، هجوم پناه‌جویان و پیامدهای یک زلزله ویرانگر درحال متلاشی شدن است. اردوغان در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری در ماه می تصمیم گرفت آمریکا را مسئول مشکلات ترکیه -به‌ویژه بحران اقتصادی درحال ظهور- بداند. رجب طیب اردوغان به ترک‌ها گفت که با رای دادن به او «درسی به ایالات‌متحده خواهند داد.» سیاستگذاران غربی نباید به این امید باشند که حمایت نهایی اردوغان از الحاق سوئد به ناتو نشان‌دهنده وقوع تغییری بنیادین در او باشد. هرج‌ومرج منتهی به ویلنیوس و لفاظی‌های انتخاباتی ضدغربی اردوغان، صرفا نشان‌دهنده جدیدترین پیچش‌ها در مارپیچ پرپیچ‌وخم سیگنال‌های ضدونقیض، ارتباطات نادرست و بی‌اعتمادی است که مشخصه روابط ایالات‌متحده و ترکیه درطول دهه‌ها بوده است. جورج هریس، یکی از مقامات ارشد سابق وزارت امور خارجه در سال ۱۹۷۲ کتاب «اتحاد آشفته: مشکلات ترکیه-آمریکا از منظر تاریخی» را منتشر کرد. نکته جالب این است که پویایی‌های کلیدی که او در رابطه دو کشور توصیف کرده، هنوز هم صدق می‌کند. علی‌رغم سیل گزارش‌ها و پیشنهادهای مطرح‌شده برای ترمیم روابط دوطرف، روابط نزدیک بین شهروندان ایالات‌متحده و ترکیه هم به‌طور پیوسته روبه‌زوال بوده است. این روابط اکنون چنان تضعیف شده‌اند که یک بحران بزرگ واقعی یا خیالی دیگر، می‌تواند آسیب‌هایی را به روابط آمریکا و ترکیه وارد کند که هیچ‌یک از کشورها قادر به جبران آن نیستند.

ایالات‌متحده باید رویکردی کاملا جدید درقبال ترکیه درپیش گیرد. این تغییر باید با درک این موضوع آغاز شود که ترکیه چقدر از زمانی که واشنگتن حالت پیش‌فرض خود را برای ارتباط با آن تنظیم کرده، تغییر کرده است؟ ایالات‌متحده این گونه متصور است که آنکارا یک متحد «عادی» است و حتی با وجود شواهد ضدونقیض، از منظرگاه این آرزو عمل کرده است؛ گویی رفتار واشنگتن به‌تنهایی می‌تواند این رویا را به واقعیت تبدیل کند. واشنگتن عمدتا با تظاهر به اینکه اختلافات بی‌اهمیت هستند، به‌دنبال اجتناب از اختلافات عمومی و علنی بوده است. روابط اخیر ایالات‌متحده و ترکیه را می‌توان در بهترین شکل با عنوان «معامله‌ای» توصیف کرد اما فضای امنیتی اطراف ترکیه تغییر کرده و آمریکا اردوغان را یک رهبر غیرعادی پوپولیست-اقتدارگرا می‌بیند که مصمم به بازسازی هویت ترکیه و منافع ملی این کشور براساس دیدگاه خود است.

ترکیه به‌دلیل اهمیت ژئوپلیتیک و نظامی و همچنین توان بالقوه اقتصادی، متحدی ارزشمند به‌شمار می‌رود. واشنگتن چاره‌ای جز همکاری نزدیک با آنکارا برای دستیابی به اهداف راهبردی جهانی خود ندارد. در آینده نزدیک، واشنگتن همچنان مجبور خواهد بود با یک رهبر پرتوقع، متکبر و غیرقابل‌پیش‌بینی به نام اردوغان روبه‌رو شود؛ کسی که مایل است به‌طور گزینشی بحران‌هایی ایجاد کند که به جوهر روابط دو کشور آسیب وارد می‌کند. با این حال یک فرصت منحصربه‌فرد برای تغییر چشمگیر این رابطه وجود دارد. این دریچه برای اولین‌بار زمانی گشوده شد که شراکت دوطرف پس از خرید سامانه دفاع هوایی روسیه از سوی ترکیه تحت‌فشار قرار گرفت. درطول این ماجرا رهبران ایالات‌متحده با اعمال مجازات استثنایی علیه دولت ترکیه به‌دلیل دست زدن به اقدامی که ناتو را تضعیف می‌کرد، الگوی ریشه‌دار تعامل خود با ترکیه را شکست.

اکنون زمان آن است که واشنگتن این استثنا را به یک قانون تبدیل کند. زمانی که اردوغان غرب را تحریک می‌کند، واشنگتن معمولا این نگرانی را دارد که یک پاسخ قوی می‌تواند به تحریکات او مشروعیت ببخشد اما این قضاوت بسیار نادرست است. در عوض ایالات‌متحده باید با عدم پیش‌بینی تحریک‌آمیز اردوغان با ثبات و قاطعیت مقابله کند. طنز ماجرا این است که این رویکرد- و نه تظاهر توخالی به عادی بودن وضعیت-راهی است که می‌تواند به یک رابطه معمولی و قابل اعتماد با یک متحد ضروری رهنمون شود. واشنگتن اکنون در موقعیت بسیار مطلوبی برای شکل دادن به آینده بلندمدت روابط به نفع خود دارد، زیرا بداهه‌پردازی‌های ناسازگار و فزاینده اردوغان و سوءمدیریت او بر اقتصاد ترکیه سرانجام او را به گوشه رینگ برده است.

تغییر صحنه

اردوغان یک رهبر معمولی نیست. او درطول ۲۰ سال صدارت خود، ترکیه را متحول کرده، نظام سیاسی آن را تغییر داده، خود را به تنها تصمیم‌گیرنده کشور تبدیل کرده، حاکمیت قانون را از بین برده و کنترل قوه قضائیه، سرویس‌های امنیتی، بانک مرکزی و مطبوعات را در دست گرفته است. به‌راحتی می‌توان ترکیه را با اردوغان مترادف دانست و تعامل با این کشور را به ارزیابی انگیزه‌های او تقلیل داد. خود اردوغان نیز این وضعیت را تشویق می‌کند اما هیچ راهبرد موفقیت‌آمیزی درقبال ترکیه، بدون درک زمینه تاریخی گسترده‌تر قابل اجرایی کردن نیست. مشکلات ایالات‌متحده با آنکارا در وهله اول ناشی از تغییر ماهیت محیط امنیتی ترکیه است. پس از پایان جنگ سرد، ظهور قدرت‌های جدید و بی‌ثباتی رو به رشد در خاورمیانه با کاهش قدرت دولتی در سطح جهانی و ظهور معضلات پیچیده‌ای مانند افزایش شدید مهاجرت و جابه‌جایی، رشد جهانی تجارت مواد مخدر و وقوع تغییر در فناوری‌های مورداستفاده در جنگ همزمان شده است.

پایان جنگ سرد همچنین بندهایی را که رفتار بسیاری از کشورها ازجمله ترکیه را مضیق کرده بود، شل کرد. تورگوت اوزال، رئیس‌جمهور ترکیه درطول دوره تصدی خود در سال‌های ۱۹۸۹ تا ۱۹۹۳ اصلاحات اقتصادی را انجام داد که به ترکیه کمک کرد تا به‌عنوان یک بازیگر قدرتمند بین‌المللی ظاهر شود. اوزال ترکیه را پلی بین شرق و غرب می‌دانست. او به نمایندگی از کشوری با اکثریت مسلمان و البته دوست متعهد ایالات‌متحده، روابط اقتصادی و سیاسی ترکیه را با طیفی از متحدان در سراسر اروپا، خاورمیانه و آسیای مرکزی تقویت کرد. ترکیه هرگز برای ایالات‌متحده صرفا یک متحد ناتو به‌شمار نمی‌رفت، زیرا بسترهایی را هم برای قدرت‌افکنی ایالات‌متحده در سراسر خاورمیانه، به‌ویژه پس از جنگ اول خلیج‌فارس فراهم می‌کرد. آنکارا به‌عنوان حافظ ثبات در یک منطقه به‌شدت شکننده عمل می‌کرد اما این ایالات‌متحده بود که اولین‌بار این موازنه را برهم زد. مداخلات جورج دبلیو بوش، رئیس‌جمهور وقت ایالات‌متحده پس از حملات ۱۱ سپتامبر در خاورمیانه، زنجیره‌ای از رویدادهای عمیقا بی‌ثبات‌کننده را در همسایگی ترکیه راه انداخت.

ایالات‌متحده هرگز قصد برهم زدن روابط خود با ترکیه را نداشت اما ماجراجویی‌های آن در خاورمیانه سبب وقوع پیامدهای ناخواسته عظیمی شد. ارتش ایالات‌متحده در دو طرف مرز ایران، کشور برجسته تجدیدنظرطلب منطقه، مستقر شده بود و تهران که مورد تهدید قرار گرفته بود تصمیم گرفت تا با بالا بردن هزینه دست به دفاع از خود بزند. عراق هم به یک کشور فدرال تبدیل شد که شامل یک دولت قدرتمند منطقه‌ای در کردستان بود. کردهای ترکیه هم براثر این تحول جسور شدند و کردستان عراق تبدیل به منبع الهام آنها شد. درنتیجه به‌شکل غیرمستقیم، مداخله ایالات‌متحده موجب شد بهار عربی در دهه بعد منطقه را زیرورو کند. اردوغان در ابتدا تصور می‌کرد که بهار عربی به او فرصت خواهد داد تا به رهبران الهام‌گرفته از اخوان‌المسلمین، مانند محمد مرسی در مصر، کمک کند تا جایگزین سردمداران طرفدار آمریکا شوند اما در سال ۲۰۱۳، اعتراضات گسترده‌ای در استانبول آغاز شد که اردوغان آن را به‌عنوان یک بهار عربی محلی دید که برای سرنگونی او طراحی شده است. ظهور داعش هم تنش‌ها را به نقطه اوج رساند. پس‌ازاینکه این گروه به‌سرعت بخش‌های وسیعی از خاک عراق و سوریه را تصرف کرد باراک اوباما، رئیس‌جمهور آمریکا از اردوغان خواست تا به ایالات‌متحده اجازه دهد از پایگاه‌های هوایی ترکیه برای بمباران داعش استفاده کرده و همچنین از مرز جنوبی خود بهتر دفاع کند تا جهادی‌ها نتوانند از آن عبور کنند و به داعش بپیوندند. اما اردوغان بر این باور بود که بشار اسد، رئیس‌جمهور سوریه سرنگون خواهد شد. او حتی امیدوار هم بود که این اتفاق رخ دهد زیرا اسد می‌توانست با یک رهبر اسلام‌گرا جایگزین شود که ترکیه بتواند بر او تاثیر بگذارد. بنابراین آنکارا به درخواست‌های اوباما وقعی ننهاد. واشنگتن در ناامیدی- و در نبود کمک ترکیه -با نیروهای دموکراتیک سوریه که ارتباط نزدیکی با حزب کارگران کردستان داشتند، همکاری کرد؛ سازمانی که هم آنکارا و هم واشنگتن آن را یک گروه تروریستی می‌دانند. واشنگتن حتی پا را از این نیز فراتر گذاشت و نیروهای آمریکایی را برای آموزش و کمک به کردهای سوریه فرستاد. مساله کردها پاشنه آشیل ترکیه است و هرگونه تلاش ایالات‌متحده برای کمک به کردها از سوی آنکارا به‌عنوان یک تهدید راهبردی بزرگ تلقی می‌شود. آنکارا از بیم اینکه این اتفاقات سبب جسور شدن شهروندان کرد ترکیه شود، علی‌رغم مخالفت‌های ایالات‌متحده سه بار به شمال سوریه حمله کرد، نیروهای دموکراتیک سوریه را از مناطق نزدیک مرز خود بیرون کرده و کردهایی را که در این مناطق زندگی می‌کردند، از محل زندگی خود بیرون راند. نیروهای دموکراتیک سوریه با بهای گزاف بذل جان، موفق شدند داعش را به شکست بکشانند. اما هم ترکیه و هم ایالات‌متحده نهایتا دچار نارضایتی عمیقی بودند. ازنظر ترکیه، واشنگتن متحد شدن با تروریست‌های ناسیونالیست کرد را انتخاب کرده بود و حتی به نظر می‌رسید که از خودمختاری کردها در همه‌جا حمایت می‌کند. واشنگتن

«آگهی مزایده عمومی»

دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشمر در نظر دارد خوابگاه دانشجویی مدرس (برادران) به ظرفیت ۱۲۵ تخت و خوابگاه دانشجویی یاس (خواهران) به ظرفیت ۳۳۰ تخت را با امکانات موجود شامل: تختخواب، یخچال، کمد انفرادی، اجاق گاز، فرش، سیستم گرمایشی و سرمایشی، آشپزخانه مشترک از طریق مزایده عمومی برای مدت یک سال در قالب اجاره به اشخاص حقیقی یا حقوقی واجد شرایط واگذار نماید.
لذا متقاضیان می‌توانند جهت دریافت اسناد به وبسایت این دانشگاه به نشانی kashmar.iau.ir یا امور تدارکات مراجعه نمایند.
مهلت مراجعه برای اطلاع از شرایط مزایده و دریافت اسناد:
از تاریخ ۱۴۰۲/۶/۱۱ لغایت ۱۴۰۲/۰۶/۲۶ (غیر از روزهای پنجشنبه و جمعه) از ساعت ۸ الی ۱۲
محل دریافت اسناد:
کاشمر – کیلومتر ۴– بلوار سید مرتضی(ع) – دانشگاه آزاد اسلامی (تدارکات واحد کاشمر)
مدارک مورد نیاز در زمان اخذ پاکت‌ها:
– فیش واریزی بانکی به مبلغ ۱,۰۰۰,۰۰۰ ریال جهت خرید اسناد مزایده (غیر قابل استرداد)
– ضمانتنامه بانکی معتبر یا فیش واریزی بانکی (سپرده شرکت در مزایده) به مبلغ ۱,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال بابت خوابگاه‌های مدرس و یاس به شماره حساب ۰۱۱۵۸۶۰۷۵۳۰۰۹ عهده بانک صادرات به نام دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشمر.
– قیمت پایه کارشناسی به ازای هر تخت از قرار مبلغ ۵,۵۰۰,۰۰۰ ریال
جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره‌های ۵۵۲۵۰۰۵۴۸ – ۰۵۱-۵۵۲۵۰۰۵۱ تماس حاصل فرمایید.
مهلت تحویل پاکت‌ها: یکشنبه ۱۴۰۲/۰۶/۲۶
محل تحویل و عودت پاکت‌ها: حراست واحد (پاکت‌ها به‌صورت لاک و مهر تحویل گردد).
دانشگاه در رد یا قبول پیشنهادها و انعقاد قرارداد دارای اختیارات تام می‌باشد.
هزینه درج آگهی بر عهده برنده مزایده خواهد بود.
به پیشنهادهای مبهم و مشروط ترتیب اثر داده نخواهد شد.
دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشمر

«آگهی مزایده عمومی»

دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشمر در نظر دارد محل انتشارات و کلیه خدمات تایپ و تکثیر دانشجویی و اداری خود واقع در ساختمان آموزشی را از طریق مزایده عمومی به اشخاص حقیقی یا حقوقی واجد شرایط واگذار نماید.
لذا متقاضیان می‌توانند جهت دریافت اسناد به وبسایت این دانشگاه به نشانی kashmar.iau.ir یا امور تدارکات مراجعه نمایند.
مهلت مراجعه برای اطلاع از شرایط مزایده و دریافت اسناد:
از تاریخ ۱۴۰۲/۰۶/۱۱ لغایت ۱۴۰۲/۰۶/۲۶ (غیر از روزهای پنجشنبه و جمعه) از ساعت ۸ الی ۱۴
محل دریافت اسناد :
کاشمر – کیلومتر ۴ – بلوار سید مرتضی(ع) – دانشگاه آزاد اسلامی (تدارکات واحد کاشمر)
مدارک مورد نیاز در زمان اخذ پاکت‌ها:
– فیش واریزی بابت خرید اسناد مزایده به مبلغ ۱,۰۰۰,۰۰۰ ریال (غیر قابل استرداد)
– سپرده شرکت در مزایده عمومی اجاره مکان انتشارات این واحد دانشگاهی به مبلغ ۲۱,۰۰۰,۰۰۰ ریال به شماره حساب دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشمر ۰۱۱۵۸۶۰۷۵۳۰۰۹ بانک صادرات شعبه کاشمر
جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره‌های ۵۵۲۵۰۰۵۴۸ – ۰۵۱-۵۵۲۵۰۰۵۱ تماس حاصل فرمایید.
مهلت تحویل پاکت‌ها : یکشنبه ۱۴۰۲/۰۶/۲۶
محل تحویل و عودت پاکت‌ها : حراست واحد (پاکت‌ها به‌صورت لاک و مهر تحویل گردد).
دانشگاه در رد یا قبول پیشنهادها و انعقاد قرارداد دارای اختیارات تام می‌باشد.
هزینه درج آگهی بر عهده برنده مزایده خواهد بود.
به پیشنهادهای مبهم و مشروط ترتیب اثر داده نخواهد شد.
دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشمر

فرهیختگان
صدای نخبگان، نگاه جوانان FARHIKHTEGAN
روزنامه فرهیختگان WWW.FDN.IR
farhikhteganonline

ادامه در صفحه ۱۵

ادامه از صفحه ۱۴

هم بر این عقیده بود که آنکارا به‌طور ضمنی از تروریست‌های جهادی حمایت می‌کند. در همین حال با گسترش بی‌ثباتی این تصور ایجاد شد که ایالات‌متحده برای چرخش به آسیا و ترک خاورمیانه آماده می‌شود. در این خلأ، اردوغان برای تغییر ماهیت نقش ترکیه در نظم بین‌المللی، بازی جسورانه‌ای انجام داد.

تغییر نقش

به نظر می‌رسید اردوغان در سال‌های اولیه نخست‌وزیری خود -۲۰۰۳ تا ۲۰۰۹- از اوزال تقلید می‌کند. او در خارج از کشور به‌دنبال افزایش نفوذ آنکارا و باز کردن درها با آزادسازی اقتصاد و سیاست ترکیه بود. او همچنین بر روند الحاق ترکیه به اتحادیه اروپا که متوقف شده متمرکز شده بود. این اقدامات دیپلماتیک با استقبال خوبی از سوی مردم ترکیه، همسایگان و متحدان سنتی این کشور مواجه شد. در سال ۲۰۰۴، مشاور سیاست خارجی اردوغان، اصل سامان‌دهنده سیاست خارجی ترکیه را «مشکلات صفر با همسایگان» توصیف کرد و نشان داد که دولت جدید ترکیه به دنبال پایان دادن به درگیری‌هایی است که روابط خارجی این کشور را خدشه‌دار کرده بود. این اقدامات تلاشی برای ایجاد قدرت نرم بودند. با این حال هسته مرکزی این سیاست بیشتر به تحکیم موقعیت اردوغان در داخل مربوط می‌شد. اردوغان از درون یک جنبش اسلام‌گرا به قدرت رسیده بود که همیشه احساس ناامنی و تحت تعقیب بودن داشت. او حتی پس از اینکه نخست‌وزیر شد مجبور بود از مشروعیت خود در برابر یک ائتلاف نظامی-دیوانسالارانه پرسابقه که به ریشه‌های اسلام‌گرای او بدگمان بود دفاع کند. اردوغان شدت این خصومت حاکمیتی را زمانی تجربه کرد که ارتش ترکیه با یک یادداشت عمومی در سال ۱۹۹۷ حزب سیاسی او و حزب رفاه را از قدرت کنار زد. در آن زمان او شهردار استانبول بود. سال بعد مقامات ارتش ترکیه اردوغان را به دلیل خواندن علنی شعری از یکی از معتبرترین نویسندگان ترکیه به ده ماه زندان محکوم کردند. اردوغان در ابتدا تلاش کرد تا وضعیت خودسرانه‌ای را که خود نیز از آن آسیب دیده بود لغو کند. تلاش برای کسب حمایت از خارج از کشور راهی برای تقویت موقعیت او در برابر ارتش به شمار می‌رفت، ارتشی که به نفوذ گسترده پشت پرده برای حکومت بر ترکیه متکی بود. اما ائتلاف نظامی-بوروکراسی در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۰۷ بیش ازحد به خود مطمئن بود اما اردوغان خواستار برگزاری انتخابات پارلمانی زودهنگام شد و پیروزی او و پایان نفوذ ارتش را به همراه داشت. او سپس به‌طور نظام‌مند کنترل تمام نهادهای مهم ترکیه را به دست گرفت، البته نه فقط پارلمان و قوه قضائیه، بلکه مطبوعات و دانشگاه‌های دولتی. از نظر اردوغان او همان ترکیه و ترکیه همان اردوغان است. او بسیاری از متحدان داخلی را از خود دور کرد ازجمله تعدادی که پیش‌تر به قدرت رسیدن او کمک کرده بودند. اکنون حاکمیت قانون از بین رفته است. «عدالت» خودسرانه به ویژگی بارز نظام تبدیل و هنر سیاست در ترکیه به صِرف تماشای اردوغان خلاصه شده است. اردوغان علاوه بر بازسازی نهادهای کشور به دنبال تغییر شکل هویت ترکیه بوده و دیدگاه بنیان‌گذار جمهوری ترکیه کمال آتاتورک را زیرورو کرده است. آتاتورک به دنبال ایجاد یک دولت سکولار، ملی‌گرا، نخبه‌گرا و تا حدودی خودکامه و متحد با جهان صنعتی بود اما برداشت جدید اردوغان از هویت ترکیه، ناسیونالیسم ترکی را با اسلام پیوند داده است. این دو مولفه از یکدیگر جدایی‌ناپذیر شده‌اند؛ بخشی از یک سنت تاریخی مستمر که به فراتر از امپراتوری عثمانی و به زمان تاسیس اسلام می‌رسد. این پیوند به اردوغان امکان داده است تا برای تصمیمات بحث‌برانگیز خود منطق مذهبی بسازد. او برای توجیه و مجبور کردن بانک مرکزی ترکیه به کاهش نرخ بهره برای مبارزه با تورم به مخالفت مذهب خود با ربا اشاره کرد. در صحنه بین‌المللی نیز دیدگاه اردوغان توسعه‌طلبانه و تجدیدنظرطلبانه است. او در سال ۲۰۱۳ با اشاره به پنج عضو دائمی شورای امنیت سازمان ملل، اظهار داشت که «جهان بزرگ‌تر از پنج است» و از آن زمان تقریبا در تمامی نشست‌های سازمان ملل این موضوع را تکرار کرده است. البته این گزاره یک انتقاد غیرمنطقی از نظم بین‌المللی پس از جنگ جهانی دوم به‌شمار نمی‌رود اما اردوغان درعین‌حال اظهار داشته که ترکیه سزاوار تصدی کرسی دائمی در شورای امنیت است. درعین‌حال، اردوغان ترکیه را که به‌طور کلی به‌عنوان یک تمدن، یک نیروی برتر «ضد وضعیت موجود» و ضدامپریالیستی معرفی می‌کند. او دیدگاهی را ارائه می‌دهد که در آن سلطه غرب به‌تنهایی تهدید امپریالیستی معاصر را نشان می‌دهد. بنابراین تصور او از امپریالیسم محدود است. او از امپریالیسم چینی یا روسی یا امپراتوری عثمانی بحث نمی‌کند. به‌علاوه، اردوغان علی‌رغم مخالفت خود با آتاتورک، خاطره آتاتورک را برای این امر به خدمت گرفته است. محقق ترکیه‌ای نیکلاس دانفورث نشان داده است که اردوغان چگونه آتاتورک را به‌عنوان «قهرمان ضدامپریالیستی برای مسلمانان و کل جهان سوم» می‌داند و ریاست‌جمهوری او را به‌عنوان «نخستین ضربه بزرگ» در یک حمله ضدامپریالیستی که اردوغان قصد دارد در آن پیروز شود، معرفی می‌کند.

بازی خانگی

در اوایل دهه ۲۰۱۰، اردوغان سیاست «مشکلات صفر با همسایگان» خود را کنار گذاشت تا رویکردی آشکارا متضاد در قبال کشورهایی مانند مصر، اسرائیل و امارات متحده عربی اتخاذ کند. او درنهایت از دکترین «وطن آبی» حمایت کرد، که یک جهان‌بینی افراطی ناسیونالیستی است که مدعی حاکمیت ترکیه بر بخش قابل توجهی از شرق مدیترانه است. اردوغان برای عملی کردن این دکترین، در سال ۲۰۱۹ یک توافقنامه دریایی با لیبی امضا کرد تا بر بخش بزرگی از دریای مدیترانه تفوق یابد و از ساخت خطوط لوله نفت و بهره‌برداری از منابع بستر دریا توسط سایر کشورها جلوگیری کند. قبرس، یونان، ایالات‌متحده، اتحادیه عرب و اتحادیه اروپا همگی این توافق با لیبی را محکوم کردند. این نوع رفتار تحریک‌آمیز و غیرقابل‌پیش‌بینی باعث انزوای اردوغان شد و او اکنون در منطقه به‌استثنای قطر هیچ دوستی ندارد. برای مقابله با ترکیه، قبرس، مصر، یونان، اسرائیل، اردن و تشکیلات خودگردان فلسطین در سال ۲۰۲۱ مجمع گاز مدیترانه شرقی را برای بهره‌برداری و بازاریابی گاز موجود در آب‌های خود ایجاد کردند. یکی از دلایل بیم ایالات‌متحده از ایستادن در مقابل ترکیه، امتناع از ایجاد شکاف است. اردوغان یک روایت توطئه‌آمیز غنی در ترکیه بافته است، مبنی بر اینکه واشنگتن نسبت به دستاوردهای سیاست خارجی او حسادت می‌کند و مصمم است با حمایت از گروه‌های «دگرباش جنسی» اخلاق در ترکیه را تضعیف کند و حتی برای سرنگونی دولت او نیز تلاش داشته است. در نظرسنجی انجام گرفته در سال ۲۰۱۹ در ترکیه، بیش از ۸۰ درصد از پاسخ‌دهندگان، ایالات‌متحده را به‌عنوان یک تهدید اصلی برای ترکیه معرفی کرده‌اند. البته این آمار با توجه به موج لفاظی‌های ضدآمریکایی که از محافل دولت ترکیه و متحدان آنها در رسانه‌ها سرچشمه می‌گیرد، جای تعجبی ندارد؛ کما اینکه اوایل امسال، سلیمان سویلو، وزیر کشور ترکیه، اظهار داشت که هر رهبر احتمالی ترکیه که سیاست‌های طرفداری از آمریکا را دنبال کند، «خائن» است. اما سکوت واشنگتن باعث شده است که شکاف شناختی و خلأ اعتمادی عمیق بین ترکیه و ایالات‌متحده ایجاد شود. ممکن است درک این موضوع برای آمریکایی‌ها دشوار باشد، اما آنکارا آنها را خصم همیشگی خود می‌داند. فارغ از اینکه ایالات‌متحده چه اقداماتی انجام دهد، این اقدامات دچار خوانش مغلوط می‌شوند یا ترکیه تعمدا آنها را به‌غلط بازنمایی می‌کند. در همین حال، اعتماد آمریکا به ترکیه در پایین‌ترین حد خود قرار دارد. هیچ مقام آمریکایی ریسک پذیرش مجدد ترکیه در برنامه تولید هواپیماهای اف ۳۵ را صرفا براساس این وعده که سامانه اس-۴۰۰ هرگز از انبار خارج نخواهد شد، قبول نخواهد کرد. درواقع، ایالات‌متحده سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های دریایی و هوایی جدید در یونان، ازجمله بندر الکساندروپولی را که به‌زودی تکمیل می‌شود، آغاز کرده است تا از وابستگی خود به ترکیه بکاهد. میزان صدمه اردوغان به اعتبار نهادهای ترکیه حد ندارد. آمارهای اعلامی این کشور قابل اعتماد نیستند، بانک مرکزی آن غیرقابل اعتماد است و تصمیمات نظام قضایی آن نیز توجیهی ندارند. فقدان اعتبار نظام قضایی ترکیه به‌ویژه بر روابط آن با متحدانش تاثیر گذاشته است، زیرا آنها همیشه با درخواست‌های استرداد مخالفان دولت ترکیه روبه‌رو هستند. وقتی آنکارا شکایت می‌کند که سوئد یا ایالات‌متحده «تروریست‌ها» را به آنکارا استرداد نمی‌کنند، مشکل نه‌تنها سیاسی، بلکه قانونی نیز می‌شود. متحدان نمی‌توانند به عدالت یا صحت کیفرخواست‌های صادرشده از سوی ترکیه اعتماد کنند یا مطمئن باشند با افرادی که به ترکیه مسترد می‌کنند با رفتار منصفانه‌ای برخورد شود. مقامات غربی با نگرانی به مواردی مانند عثمان کاوالا-فعال بشردوستانه- و صلاح‌الدین دمیرتاش-رئیس سابق حزب دموکراتیک خلق کردها- نگاه می‌کنند. این دو در ترکیه تحت محاکمه‌های ساختگی قرار گرفتند و علی‌رغم احکام الزام‌آور دادگاه حقوق بشر اروپا برای آزادی آنها، همچنان در زندان هستند. ضعف حاکمیت قانون در ترکیه روابط اقتصادی این کشو را نیز تحت‌الشعاع خود قرار داده است. دستورالعمل فضای سرمایه‌گذاری ۲۰۲۲ وزارت امور خارجه ایالات‌متحده به «نگرانی درباره تعهد دولت [ترکیه] به حاکمیت قانون» به‌عنوان دلیل پایین بودن سابقه سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در این کشور اشاره می‌کند. ده‌ها هزار تحقیق علیه افرادی که به رئیس‌جمهور «توهین» می‌کنند آغاز شده است و کسانی که مورد بازجویی قرار می‌گیرند ممکن است شغل خود را نیز از دست بدهند یا به زندان بیفتند. (ازقضا، این پیگردهای جعلی شبیه اتفاقی است که اردوغان خود به‌عنوان شهردار استانبول متحمل شده بود). چنین سوءاستفاده‌های آشکاری، سرمایه‌گذاران را عصبی می‌کند. اگر خارجی‌ها مطمئن نباشند که اختلافات تجاری و مسائل نظارتی به‌طور عادلانه مورد رسیدگی قرار خواهد گرفت، دست به سرمایه‌گذاری نخواهند زد.

برای تغییر اوضاع، واشنگتن باید ابتکار عمل را در دست بگیرد. رهبران ایالات‌متحده باید درباره نگرانی خود از وخامت غیرقابل جبران روابط آنکارا و واشنگتن صریح باشند. ایالات‌متحده باید بر این نکته تاکید کند که اگرچه ناتو دارای کاستی‌هایی است، اما این اتحاد به یک دلیل به حیات خود ادامه داده است: اعضای این سازمان نه‌تنها دارای منافع مشترک هستند، بلکه ارزش‌های مشترک نیز دارند. این امر روابط ایالات‌متحده با ترکیه را از روابطی که با واشنگتن با سایر دموکراسی‌های آشفته دارد، متمایز می‌سازد. مثلا، واشنگتن ممکن است با حاکمان اقتدارگرای پوپولیستی مانند نارندرا مودی، نخست‌وزیر هند، مشارکتی قوی داشته باشد، اما هند [برخلاف ترکیه] عضو ناتو نیست؛ بنابراین انتظارات از این دو متفاوت است. تظاهر به جدی نبودن تحریکات اردوغان، فقط باعث تحریک و تشویق او می‌شود. ایالات‌متحده باید به‌شدت با لفاظی‌های ضدآمریکایی اردوغان، دولت او و رسانه‌های مطبوعاتی متحدش، مقابله کند و روشن سازد که بعضی از رفتارهای ترکیه- به‌ویژه اقداماتی که جان آمریکایی‌ها را به خطر می‌اندازد مانند صحنه‌های خطرناک رخ‌داده در عراق یا سوریه- را تحمل نخواهد کرد. رهبران آمریکایی نتوانند در این مسیر کج‌دار و مریز پیش بروند و باید با عدم پیش‌بینی‌پذیری اردوغان با ثبات برخورد کنند. زمانی که رئیس‌جمهور ترکیه از خطوط قرمز عبور می‌کند، باید با پاسخ روبه‌رو شود. عدم برخورداری اردوغان از ثبات به این معنی است که نمی‌توان یک قانون واحد را برای تعامل با او در همه موقعیت‌ها به کار برد. با این وجود رهبران ایالات‌متحده می‌توانند نارضایتی خود را با لغو جلسات و دیدارهای مقرر با مقامات عالی‌رتبه ترکیه ابراز کنند یا در موارد شدیدتر دست به برگزاری جلسات استماع در کنگره با موضوع کمپین‌های اطلاعات نادرست ترکیه بزنند. تهاجم روسیه به اوکراین در سال ۲۰۲۲ معضلات جدیدی را برای روابط آمریکا و ترکیه ایجاد کرد، اما فرصت‌های جدیدی را نیز به وجود آورد. پوتین و اردوغان، خودکامگان همفکر دارای بی‌اعتمادی عمیق به غرب، شروع به روی آوردن بیشتر به یکدیگر برای تامین نیازهایی کرده‌اند که تنها دیگری قادر به رفع آنها است. اردوغان با این استدلال که ترکیه «به تحریم‌های غرب پایبند نیست» با تحریم‌های روسیه مخالفت کرد. ایالات‌متحده هم نسبت به فعالیت‌های ضد تحریم ترکیه، از خود انعطاف و مدارا نشان داده است. با افزایش قیمت نفت و گاز و بالا رفتن هزینه واردات ترکیه و پیشی گرفتن آن از بودجه جاری این کشور، تجارت مسکو و آنکارا به‌شدت افزایش یافته است.

پوتین با اجازه دادن به اردوغان برای ایفای نقش در قرارداد غلات که به اوکراین اجازه می‌دهد از طریق دریای سیاه، اقدام به صادرات غلات و کودهای شیمیایی کند، توانسته است به دل اردوغان راه یابد. این صادرات برای کشورهای درحال توسعه که با کمبود شدید مواد غذایی مواجه هستند، حیاتی است. ترکیه همچنین هواپیماهای بدون سرنشین بیرق‌دار خود را به اوکراین فروخت. نقش‌آفرینی اردوغان به‌عنوان یک میانجی سبب شده است تا مورد تمجید بسیار قرار بگیرد اما این رخدادها درعین‌حال نشان می‌دهند ترکیه چقدر تشنه هر مقدار ارز خارجی است. اردوغان از ویلنیوس درحالی به ترکیه بازگشت که اقتصاد این کشور بسیار درهم‌آمیخته است. به لطف اصلاحات اعمال شده توسط اوزال و برای مدتی خود اردوغان، اقتصاد ترکیه در سال‌های اولیه این قرن عملکرد بسیار خوبی داشت. مثلا سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به رکورد بالایی رسید و از یک میلیارد دلار در سال ۲۰۰۰ به ۲۲ میلیارد دلار در سال ۲۰۰۷ افزایش یافت.

اما در ده گذشته سیاست نرخ بهره پایین دولت، شکل‌گیری فرهنگ خطرناک مصرف را در ترکیه تشویق کرده است. شهروندان بیشتر و بیشتر ارزی را خرج می‌کنند که ارزش آن به‌طور همزمان درحال کاهش شدید است. تب مصرف باعث ایجاد انفجاری در واردات شده و حساب جاری ترکیه را تحت‌فشار قرار داده است. تامین مالی کسری بودجه به لطف افزایش حق بیمه ریسک ترکیه، هر ماه گران‌تر می‌شود. بخش تولید این کشور هم که در سال ۲۰۲۱، ۲۱ درصد از تولید ناخالص داخلی را تشکیل می‌داد، با افزایش هزینه‌های ورودی به‌شدت تضعیف شده است. برای جلوگیری از یک فاجعه ترکیه باید تلاش کند تا از اهمیت ژئوپلیتیکی خود برای درخواست کمک از ایالات‌متحده استفاده کند. مردم ترکیه شاید طرفدار آمریکا نباشند؛ کما اینکه حتی مخالفان اردوغان نیز نسبت به واشنگتن دچار شک و تردید هستند. درعین‌حال بسیاری از جمعیت ترکیه تحت اقتدارگرایی نامنظم و سوءمدیریت اقتصادی اردوغان آسیب دیده‌اند. علی‌رغم فضای سرکوبگرانه‌ای که او ایجاد کرده و ترس ناشی از آن، در ماه می نظر تقریبا ۴۸ درصد از رأی‌دهندگان کنار رفتن اردوغان از قدرت بود. ایالات‌متحده این شانس را دارد که جامعه مدنی و سیاستمداران اپوزیسیون ترکیه را با نشان دادن اینکه اگرچه از اردوغان حمایت نمی‌کند، اما حامی ترکیه است، قدرت ببخشد. کلید این کار کمک‌های اقتصادی است.

همه نشانه‌های موجود حاکی از آن است که وقتی بحران ترکیه سرانجام به اوج خود برسد، اقتصاد این کشور را ویران خواهد کرد. اخیرا اردوغان در مواجهه با فشارهای اقتصادی با اکراه از تعهد دیرینه خود برای کاهش نرخ بهره چشم‌پوشی کرد. اما هنوز مشخص نیست که او عظمت وضعیتی را که در انتظار ترکیه است، درک کرده است یا خیر. علی‌رغم تلاش اردوغان برای جذب سرمایه‌گذاری از کشورهای حاشیه خلیج‌فارس و تقویت تجارت با چین، ترکیه به‌طور کامل در نظام اقتصادی غرب نهادینه شده و در این وضعیت نیز خواهد ماند. این همگرایی عمیق به قدرت‌های غربی فرصت می‌دهد تا بر ترکیه تاثیر بگذارند. آلمان، هلند، سوئیس، بریتانیا و ایالات‌متحده همیشه منابع اصلی سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در ترکیه بوده‌اند و دوسوم سرمایه‌گذاری خارجی در ترکیه در سال ۲۰۲۱ به این کشورها تعلق داشت. به‌علاوه کشورهای غربی همچنان خریدار اصلی کالاها و خدمات ترکیه به‌شمار می‌روند. در سال ۲۰۲۲، بریتانیا ۵٫۱ درصد، ایالات‌متحده ۶٫۷ درصد، آلمان ۸٫۴ درصد و ۱۰ کشور دیگر اتحادیه اروپا ۴۲٫۵ درصد مقصد صادرات ترکیه را به خود اختصاص داده بودند. افزایش صادرات بیشتر به غرب، محوری برای بهبود وضعیت اقتصادی ترکیه خواهد بود. صادرات مورد بحث عمدتا مشتمل بر کالاهای صنعتی است که تولید آنها باعث رشد مشاغل پردرآمد خواهد شد. اما ترکیه باید به‌طور قابل توجهی موسسات دولتی خود را بازسازی کند تا دسترسی صادرات خود به بازارهای غربی را گسترش دهد. هرگونه نجات اقتصادی واقعی باید متکی بر اقتصادهای غربی باشد زیرا چین، روسیه و خاورمیانه چیز زیادی برای ارائه به ترکیه ندارند. اجرای یک طرح تثبیت، دردناک اما شدنی است. ترکیه از مزایای اقتصادی قابل توجهی برخوردار است: نزدیکی به بازارهای اروپا و خاورمیانه، نیروی کار تحصیل کرده و نسبتا جوان و جامعه تجاری کارکشته آنکه با سایر نقاط جهان ادغام شده است. آنکارا موقعیت خوبی برای بهره‌مندی از ابتکار «حمایت از دوستان» دارد که یک فرآیند رو به رشد برای تغییر موقعیت زنجیره‌های تولید و عرضه و انتقال آنها به کشورهای قابل اعتماد از نظر سیاسی دارد. ترکیه تقریبا به‌صورت حتمی باید از صندوق بین‌المللی پول کمک بگیرد. ایالات‌متحده ناگزیر نقش اساسی در کمک به شکل‌دهی طرح‌های صندوق بین‌المللی پول و تامین مالی آن خواهد داشت. اما واشنگتن باید این کمک را مشروط به بهبود حاکمیت قانون در ترکیه و اتخاذ اصلاحاتی مانند بازگرداندن استقلال بانک مرکزی و تقویت اعتبار موسسات مالی ارائه‌دهنده آمارهای اقتصادی کند. ترکیه ممکن است نیاز به کمک اقتصادی از روسیه داشته باشد و ایالات‌متحده هم باید برخی از همکاری‌های مسکو و آنکارا در این حوزه را تحمل کند. اما درعین‌حال، واشنگتن باید از صادرات کالاهای الکترونیکی ساخت ترکیه که مستقیما به مسکو کمک می‌کند تا جنگ علیه اوکراین را ادامه دهد، خودداری کند. ایالات‌متحده پیش‌تر برخی از شرکت‌های ترکیه‌ای را تحریم کرده است و رهبران ترکیه گفته‌اند که این صادرات را محدود خواهند کرد. با این حال، جنگ اوکراین احتمالا ادامه خواهد داشت و این تداوم فشار بر پوتین را افزایش داده و نیاز او به قطعات مذکور را تشدید خواهد کرد. در ژوئیه امسال، پوتین قرارداد کریدور غلات را که با میانجیگری ترکیه حاصل شده بود، به حالت تعلیق درآورد. این تعلیق فرصتی مناسب برای آنکارا و واشنگتن است تا درباره نحوه هماهنگی بهتر معاملات آتی با روسیه با یکدیگر هماهنگ شوند. پیرامون اردوغان مانند بسیاری از رهبران حداکثرطلبی که دهه‌ها در قدرت بوده‌اند، مملو از کوتوله‌های سیاسی است. او به‌علاوه، اتاق پژواکی [توضیح مترجم: Echo chamber، اصطلاحی در مطالعات رسانه برای اشاره به وضعیتی که در آن منابع رسمی غالبا زیر سوال نمی‌روند و دیدگاه‌های متفاوت یا رقیب سانسور، ممنوع یا کمتر از حد پوشش داده می‌شوند] هم ایجاد کرده که در آن اکثر مردم چاره‌ای جز تمجید از او ندارند. او به‌علاوه بعضا تصور عصمت نیز می‌کند. اما اگرچه اردوغان یک ایدئولوگ است، اما یک عملگرا نیز به‌شمار می‌رود. اردوغان اگر از بقای خود بیمناک باشد با ایجاد تغییرات حتی تغییراتی که تمایلی به آنها ندارد، موافقت خواهد کرد و بقای او اکنون در خطر است.

در طول بحران اس-۴۰۰ و در یک حرکت غیرمعمول، واشنگتن به تهدیدات خود پایبند بود و دقیقا آنچه را که وعده داده بود انجام خواهد داد، عملی کرد. درنتیجه روشی قاطع‌تر برای تعامل گسترده‌تر با ترکیه مشخص شد. آنکارا باید بداند که نمی‌تواند روی همه‌چیز ایستادگی کند و به‌طور نامحدود مذاکره کرده و ایالات‌متحده باید همین راهبرد را حفظ کند. واشنگتن در آینده نباید فقط زخم‌های سطحی را پانسمان کرده و به دنبال بازگرداندن عصر طلایی روابط آمریکا و ترکیه که هرگز وجود نداشته است، باشد. با اقدام قاطعانه و مداوم، ایالات‌متحده می‌تواند نوع جدیدی از رابطه را ایجاد کند: رابطه‌ای عادی و بسیار شبیه به رابطه‌ای که با ایتالیا یا پرتغال دارد باید از فرصت استفاده کرد.

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی سالیانه نوبت دوم

تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۰۶/۱۲
شرکت تعاونی مسکن کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرری به شماره ثبت ۸۸۵۹۱
بدینوسیله از کلیه اعضای محترم دعوت می‌شود تا در مجمع عمومی عادی سالیانه نوبت دوم که در ساعت ۱۳/۳۰ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۶/۲۶ در محل آمفی‌تئاتر دانشگاه به نشانی بزرگراه خلیج فارس روبه‌روی مرقد امام خمینی (ره) تشکیل می‌گردد حضور به هم رسانند.
دستور جلسه:
■ استماع گزارش هیات‌مدیره و بازرس. ■ رسیدگی و اتخاذ تصمیم در خصوص صورت‌های مالی منتهی به سال ۱۴۰۱. ■ اتخاذ تصمیم در مورد افزایش تعداد اعضا و انصراف اعضا. ■ اتخاذ تصمیم در خصوص عضویت تعاونی در شرکت‌ها و اتحادیه‌ها و اتاق تعاون. ■ اتخاذ تصمیم در خصوص مجوز خرید و فروش زمین و ملک مسکونی به اعضای هیات‌مدیره. ■ اتخاذ تصمیم در خصوص افزایش یا کاهش سرمایه شرکت تعاونی در حدود قوانین و مقررات. ■ تعیین روزنامه رسمی کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت
توضیحات:
اگر حضور عضوی در مجمع عمومی میسر نباشد، می‌تواند وکالتا حق اعمال رای را به غیر دهد و هر عضوی می‌تواند وکالت حداکثر ۳ نفر عضو و غیر عضو ۱ نفر را بپذیرد و در این صورت تایید نمایندگی تام‌الاختیار با امضای هیات‌مدیره و بازرس تعاونی خواهد بود. بدین منظور عضو متقاضی اعطای نمایندگی باید حداکثر ظرف ۲۴ ساعت قبل از روز برگزاری مجمع به همراه نماینده خود و با در دست داشتن مدرک مبنی بر عضویت در تعاونی و کارت شناسایی معتبر در محل دفتر شرکت تعاونی حاضر تا پس از احراز هویت طرفین، عضویت متقاضی و اهلیت نماینده، برگه نمایندگی مربوطه توسط مقام مذکور تایید و ورقه ورود به مجمع عمومی برای نماینده صادر گردد. مصوبات این مجمع با مشارکت حداقل اعضا رسمیت داشته و عدم مغایرت با ضوابط قانونی برای کلیه اعضا اعم از حاضر و غایب نافذ و معتبر خواهد بود.
هیات‌مدیره شرکت تعاونی مسکن کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرری

مدرک موقت فارغ‌التحصیلی امید ثابتی دهکردی فرزند حسین به شماره شناسنامه ۱۷۴۰۷۸۱۳۶۸ صادره از اهواز در مقطع کاردانی پیوسته رشته تحصیلی مکانیک خودرو صادره از واحد دانشگاهی اهواز به شماره ۱۲/۹۰۲۱۷۶ مورخ ۹۰/۰۳/۰۷ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز به نشانی اهواز فلکه کارگر (فرهنگشهر) خیابان کارگر جنوبی کد پستی ۶۸۸۷۵–۶۱۳۴۹ و صندوق پستی ۱۹۱۵ ارسال نماید.

◆◆◆

مدرک فارغ‌التحصیلی سیدهاشم بت‌شکن فرزند سیدقاسم به شماره شناسنامه ۳۰۳۴ صادره از اهواز در مقطع کارشناسی رشته تحصیلی علوم سیاسی صادره از واحد دانشگاهی اهواز به شماره ۱۷۹۵۱۰۶۰۲۲۵۳ مورخ ۹۶/۰۴/۱۷ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز به نشانی اهواز فلکه کارگر (فرهنگشهر) خیابان کارگر جنوبی کد پستی ۶۸۸۷۵–۶۱۳۴۹ و صندوق پستی ۱۹۱۵ ارسال نماید.

◆◆◆

مدرک فارغ‌التحصیلی اینجانب محمود بیگ‌زاده‌جلالی فرزند اسفندیار دارای کد ملی ۳۱۳۱۵۱۴۳۱۰ صادره از بافت در مقطع کاردانی پیوسته الکترونیک –الکترونیک عمومی صادره از واحد دانشگاهی رامسر با شماره سریال ۲۱۶۳۳۸۹ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌گردد اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامسر به نشانی: رامسر– خیابان شهیدعباس مفرد–واحد رامسر ارسال نماید.

◆◆◆

مدرک موقت فارغ‌التحصیلی احسان جربیان فرزند عبدالرضا به شماره شناسنامه ۱۰۸۲۶ صادره از دزفول در مقطع کاردانی رشته تحصیلی نقشه‌کشی معماری صادره از واحد دانشگاهی اهواز به شماره ۱۲/۸۸۶۶۱۷ مورخ ۸۸/۱۲/۱۹ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می باشد. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز به نشانی اهواز فلکه کارگر (فرهنگشهر) خیابان کارگر جنوبی کد پستی ۶۸۸۷۵–۶۱۳۴۹ و صندوق پستی ۱۹۱۵ ارسال نمایید.

◆◆◆

برگ سبز خودروی سمند مدل ۹۹ به رنگ سفید روغنی به شماره موتور ۱۴۷H۰۵۰۴۲۸۳ و به شماره شاسی NAACJ۱JE۰LE۶۶۱۵۵۰ و به شماره پلاک ۱۴–۷۵۵ج ۳۱ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

وزارت راه و شهرسازی
شرکت راه‌آهن جمهوری اسلامی ایران
(سهامی خاص)

نوبت اول

آگهی دعوت به ارزیابی کیفی
(فراخوان عمومی نخست)

مناقصه شماره ۱۴۰۱-۳۱-۱۰ (مناقصه عمومی ـ یک‌مرحله‌ای)
شرکت راه‌آهن جمهوری اسلامی ایران در نظر دارد بنابر آیین‌نامه اجرایی بند (ج) ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات نسبت به ارزیابی کیفی پیمانکاران واجد شرایط جهت دعوت به مناقصه از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir به شرح زیر اقدام نماید. مناقصه‌گران موظفند برای شرکت در مناقصه نسبت به ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی اقدام نمایند. لازم به ذکر است کلیه مراحل برگزاری مناقصه از فراخوان ارزیابی کیفی تا انتخاب برنده از طریق سایت مزبور انجام می‌گردد.
۱) **موضوع مناقصه:** «عملیات تعویض ۸۸۹۰ شاخه ریل و جوشکاری ۸۸۹۰ بند درز ریل طویل به روش سر به سر جرقه‌ای با استفاده از ماشین ریلی و ترمیت»
۲) **مبلغ برآورد:** (۷۳۹,۸۶۰,۶۷۴,۶۰۰) ریال براساس فهرست بهای سال ۱۴۰۲
۳) **مدت و محل انجام قرارداد:** مدت قرارداد (۱۳ ماه) و محل انجام طبق اسناد مناقصه می‌باشد.
۴) **مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی:** حداکثر تا ساعت ۱۲:۰۰ ظهر روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۶/۲۰
۵) **مهلت بارگذاری اسناد ارزیابی کیفی:** حداکثر تا ساعت ۱۲:۰۰ ظهر روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۷/۰۴
۶) **فراخوان ارزیابی کیفی فوق:** از طریق پایگاه ملی اطلاع‌رسانی مناقصات http://iets.mporg.ir اطلاع‌رسانی می‌گردد.
۷) **مبلغ تضمین:** شرکت در فرآیند ارجاع کار (۲۳,۴۹۷,۲۱۳,۴۹۲) ریال می‌باشد و ضمانتنامه شرکت در فرآیند ارجاع کار می‌بایست براساس آیین‌نامه تضمین دولتی دارای سه/۳ ماه اعتبار بوده و برای سه/۳ ماه نیز قابل تمدید باشد.
۸) **گواهینامه‌های مورد نیاز در مناقصه:** گواهینامه معتبر صلاحیت پیمانکاری با پایه چهار/۴ در رشته راه و ترابری از سازمان برنامه‌وبودجه کشور و گواهینامه معتبر تایید صلاحیت ایمنی پیمانکاران از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی
۹) **مناقصه‌گران تایید صلاحیت شده در ارزیابی کیفی،** درصورتی که قصد ارائه پیشنهاد قیمت را دارند، باید درصورت نیاز به تامین کالا و تجهیزات جهت انجام موضوع مناقصه قیمت متناسب با کالای ساخت داخل با لحاظ کیفیت ارائه نمایند.
شایان ذکر است دریافت و بارگذاری اسناد صرفا می‌بایست از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) صورت پذیرد. درصورت بروز هر گونه ابهام با شماره ۱۴۵۶ (پشتیبانی سامانه ستاد) تماس حاصل نمایند.
اداره کل تدارکات و پشتیبانی راه‌آهن ج.ا.ا
شماره شناسه ۱۵۶۰۳۹۶
شماره م.الف ۲۲۷۳